

Finansdepartementet
postmottak@fin.dep.no

Vår dato: 25.01.2016
Deres dato: 02.12.2015
Vår referanse: 273-37556
Deres referanse: 15/1829

Høringssvar – land-for-land-rapportering for skatteformål

Innledning

Vi viser til høringsnotat av 2. desember 2015 fra Finansdepartementet med forslag til regler for land-for-land-rapportering for skatteformål. NHO støtter i all hovedsak forslaget som er en oppfølging av Skatteutvalgets anbefalinger i NOU 2014:13 og tiltak 13 i BEPS-prosjektet. Vi synes det er positivt at departementet fremhever nødvendigheten av at denne type regler harmoniseres internasjonalt. Vi stiller likevel spørsmål ved om dette hensynet fremgår tydelig nok i forslaget. For de rapporteringspliktige er det svært viktig at norske regler ikke gis anvendelse ut over de anbefalinger som følger av det internasjonale samarbeidet om dette.

Regelverket for land-for-land-rapportering omfatter de største selskapene blant NHOs medlemmer. NHO vil i dette høringssvaret begrense oss til å kommentere enkelte mer overordnede forhold ved forslaget. Når det gjelder forslagets nærmere detaljer, viser vi til egne høringsuttalelser fra vår tilknyttede forening Norsk Olje og gass, samt høringsuttalelse fra Storbedriftenes Skatteforum. Vi slutter oss i all hovedsak til de forhold som fremgår av begge disse høringsuttalelsene.

Rapporteringsplikten

Det er anslått at rapporteringsplikten vil omfatte ca. 70 norske morselskap med såkalt primær rapporteringsplikt (inntekt >6,5 MRD). For andre konsernforetak i Norge, herunder faste driftssted, foreslås det en sekundær rapporteringsplikt for å sikre norske skattemyndigheter tilgang land-for-land-rapporter som utarbeides i utlandet.

For de konsern som omfattes av forslaget, vil rapporteringsplikten være omfattende. For å lette de administrative byrdene ved rapporteringen, og begrense muligheten for misforståelser, er det viktig at begrepsbruken i regelverket i størst mulig grad er parallell med andre regelsett og pliktige rapporteringer, f.eks. regnskapsmessig og TP-dokumentasjon (RF1123). Dette gjelder også frister for levering.

Det fremstår som at det kan være behov for en klargjøring av det nærmere innholdet i rapporteringsplikten som angitt i utkastet til forskrift § 2 (i). Departementet benytter "inntekt" som erstatning for OECDs begrep "revenue". Ettersom det regnskapsmessige og skattemessige inntektsbegrep kan ha ulikt innhold, samt at "inntekt" ofte forstås som nettoinntekt/overskudd, kan det reises spørsmål ved om begrepet er et tilstrekkelig presist, eller om "omsetning" er et mer dekkende begrep.

Et annet begrep som kan fremstå uklart er "aggregert landinntekt" brukt i pkt. 3.3.3 i høringsnotatet. For selskap med døtre med omsetning i kjede, vil summering av omsetning (iht. lokalt regnskap) for disse medføre en svært høy samlet omsetning, hvor EBIT vil bli veldig lav, sammenholdt med sum landsomsetning uten konserninterne salg.

Eksempel: Konsern med kun konserninterne salg frem til salg i siste ledd til ekstern kunde; salg fra selskap A til B for 1000, som selger videre til selskap C for 1200, som selger videre til selskap D for 1400, som selger til sluttkunde for 1700. Hvert av selskapene har i utgangspunktet EBIT % på 5%, dvs. $50+60+70+85=265$. Dersom dette deles på sum $1000+1200+1400+1700=5300$, gir dette en EBIT på $265/5300=5\%$, mens konsernet i realiteten har lagt igjen en profitt i landet på $265/1700=15,59\%$.

Begrepet "akkumulert fortjeneste" bør også defineres bedre. Omfatter dette balanseført tilbakeholdt opptjent egenkapital? All akkumulert fortjeneste kan være distribuert som utbytte, og man vil da rapportere kr o.

Generelt fremstår det som særlig viktig med klar begrepsbruk i et regelsett som skal benyttes internasjonalt, for å sikre lik rapportering. Samtidig har dette en side mot eventuelle administrative sanksjoner dersom det blir rapportert feil.

I tillegg til rapporteringsplikt som inntas i ny § 4-13 nr. 1 og 2 i ligningsloven, foreslås det en varslingsplikt i bestemmelsens pkt. 3. Varslingsplikten skal lette skattemyndighetenes kontroll med rapporteringsplikten, og innebærer plikt til å varsle om man er rapporteringspliktig, og om det norske foretaket ikke er rapporteringspliktig, hvilket annet foretak i konsernet som skal levere land-for-land-rapport. Tatt i betraktning de administrative byrder som følger av rapporteringsplikten, er NHO skeptisk til at det i tillegg innføres en slik varslingsplikt. Vi ber departementet vurdere om det er nødvendig å pålegge næringslivet en slik varslingsplikt, eller om skattemyndighetene heller bør påta seg denne oppgaven.

Bruk av land-for-land-rapporten

Formålet med land-for-land-rapporten er å gi skattemyndighetene et bedre grunnlag for å utarbeide risikoanalyser til bruk for sin kontrollvirksomhet.

Det fremgår av forslaget pkt. 3.6 at det i det internasjonale arbeidet har vært enighet om at inntektsjusteringer ikke skal kunne gjøres utelukkende basert på opplysningene i rapporten, og at dette bør presiseres i de enkelte lands lovgivning. Departementet mener imidlertid en slik presisering ikke er nødvendig hos oss siden ligningslovens §§ 8-1 og 8-2 definerer når skattemyndighetene kan fravike skattyters selvangivelse.

I utkastets pkt. 3.6 fremgår følgende om dette: "*Departementet antar at opplysningene i land-for-land-rapporten ikke alene vil være egnet til å danne grunnlag for endring av ligning. Rapportene skal i tråd med forutsetningene først og fremst brukes til utvelgelse av saker og saksområder der det er grunnlag for å gjennomføre nærmere undersøkelser og for statistikkformål mv. Dette forhindrer likevel ikke at opplysningene i rapporten kan benyttes i enkeltsaker sammen med andre opplysninger som skattemyndighetene har tilgang til.*"

NHO mener departementets uttalelser rundt om og i hvilken opplysningene i land-for-land-rapporten kan gi grunnlag for endring av ligning er tvetydige og uklare. Særlig sett hen til at departementet ser bort fra anbefalingen om en egen bestemmelse om dette, bør det klargjøres om

departementet med dette mener å fravike modellovgivningen på dette punktet, og derved i større grad åpne for at feil i rapporteringen kan bidra til endring av ligning. Klargjøring bør etter NHOs oppfatning skje ved at det i tråd med anbefalingen inntas en presisering av dette i lovforslaget.

Taushetsplikt

Høringsnotatet understreker viktigheten av at opplysningene i rapporten skal være undergitt taushetsplikt. Departementet foreslår derfor å presisere at land-for-land-rapporten bare kan utleveres til andre lands skattemyndigheter, og bare når det foreligger folkerettslig avtale om dette.

NHO støtter at taushetsplikten lovfestes særskilt. Siden rapporten inneholder mye sensitiv informasjon er det svært viktig at opplysningene ikke blir publisert, eller på annen måte kommer på avveie. En spredning av denne type opplysninger vil kunne ha alvorlige konkurransemessige effekter for de foretak som rammes, og bidra til at rapporten får anvendelse ut over sitt formål.

Administrative reaksjoner

Det følger av høringsnotatet at tilleggsskatt og tvangsmulkt er administrative reaksjoner som skal benyttes ved brudd på rapporteringsplikten. Det er et vilkår at opplysningssvikten har ført til eller kunne ført til skattemessige fordeler. Det foreslås ingen endringer i reglene om tilleggsskatt.

NHO stiller spørsmål ved om tilleggsskatt egner seg som sanksjonsmiddel for brudd på denne type leveringsplikt og/eller feilrapportering. Det fremgår av forslaget at brudd på leveringsplikten i seg selv ikke skal være tilstrekkelig grunnlag for endring av ligning. Det fremstår da i beste fall som uklart i hvilke tilfeller tilleggsskatt skal kunne benyttes. Generelt fremstår tvangsmulkt og gebyr som mer egnede sanksjonsmidler i denne type tilfeller.

Økonomiske og administrative konsekvenser

I høringsnotatet legger departementet til grunn at informasjonen som skal fremgå av rapporten allerede er tilgjengelig for foretakene for andre formål, slik at det ikke er nødvendig å frembringe nye opplysninger. Samtidig fremgår det et annet sted i høringsnotatet at rapporteringsplikten vil være omfattende.

Det er ingen tvil om at land-for-land-rapporteringen vil innebære et betydelig administrativt merarbeid for de konsern som omfattes av forslaget. NHO ønsker derfor å fremheve betydningen av harmoniserte plikter og sanksjoner ved denne type regler, samt viktigheten av at reglene ikke strekker seg lenger enn det som følger av de internasjonale anbefalingene.

Med vennlig hilsen
Næringslivets Hovedorganisasjon
Område Næringspolitikk

Ingebjørg Harto
direktør Næringspolitikk

Maj Hines Grape
advokat